

Do P.T. Czytelników i Abonentów Sportowca

W związku ze znaczną podwyżką kosztów druku, zmuszeni jesteśmy, jak i wszystkie wydawnictwa sportowe w Polsce, podwyższyć cenę egzemplarza „Sportowca” na 8 złotych. Mamy nadzieję, że krok nasz spotka się z zrozumieniem naszych Czytelników.

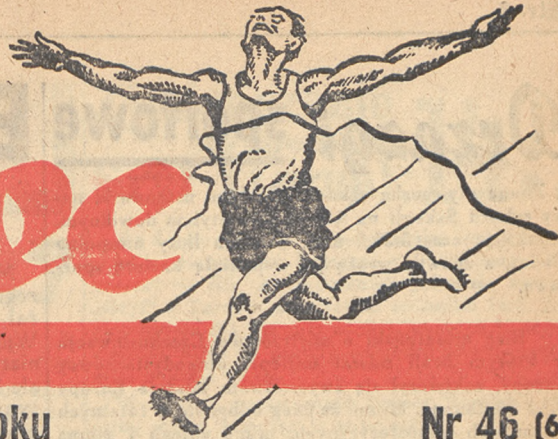
Redakcja i Administracja.

Wyd. poniedziałkowe — Cena 8 zł

Sportowiec

Rok II.

Poznań, 4 listopada 1946 roku

Nr 46 (69)

Kraków zdobył puchar śp. Kaluży remisując z Warszawą 2:2

Cały świat sportowy Warszawy stał w niedzielę pod znakiem meczu piłkarskiego z cyklu rozgrywek o puchar śp. Józefa Kaluży pomiędzy reprezentacją Warszawy i Krakowa. Powyższe zawody dwóch najważniejszych rywali do pierwszego miejsca o puchar wywołało olbrzymie zainteresowanie. Duży owal boiska WP zapelniał się tłumem publiczności, która z niecierpliwością oczekiwała rozpoczęcia meczu. Obie drużyny zdawały sobie sprawę z ważności meczu, to też wystąpiły w swych najsilniejszych składach. Wśród wielkiego aplauzu ponad 10 tys. widzów wbiegają drużyny na boisko w następujących składach:

Warszawa — Borucz, Szczepaniak, Gierwatowski; Waśko, Szczurek, Brzozowski; Olszewski, Kohut, Świczar, Szularz i Ochmański.

Kraków — Rybicki; Gedlek, Flanek; Jabłoński, Parpan, Wapicnik; Cisowski, Gracz, Nowak, Różankowski i Śwarc.

Ōdpowiedzialną funkcję sędzię tego spotka-

nia spełniał p. Dabert z Poznania, wywiązując się z swego zadania bardzo dobrze.

Po zaciętej grze spotkanie zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym. Poziom gry był bardzo dobry i mecz był emocjonujący do samego końca. Kraków był wyraźnie lepszą drużyną i jako całość był zespołem bez słabych punktów. Najlepszym był prawy łącznik Gracz, poza tym wyróżnili się Rybicki w bramce, obaj obrońcy i Parpan w pomocy. Drużyna warszawska przez pierwsze pół godziny grała bardzo nerwowo, szczególnie w ataku i pomocy. Ofiarna gra Waśki i obrońców a przede wszystkim wspaniała gra Borucza w bramce przyczyniły się do tego, że Kraków nie strzelił więcej bramki. Następnie Warszawianie rozegrali się przeprowadzając głównie swoje ataki środkiem boiska. W drużynie warszawskiej poza wyżej wymienionymi wyróżnili się Olszewski i Świczar w ataku. Kohut był najsilniejszym z całej piątki ataku. Ciężkie boisko uwypukliło braki techniczne nie-

których graczy Warszawy, jak np. Ochmańskiego. Zawodnik ten (grający na lewym skrzydle), normalnie groźny na suchym boisku, wypadł słabo na ciężkim terenie. Bramki padły w następującej kolejności:

W 24 min. Gracz zdobywa strzałem nie do obrony prowadzenie dla swych barw. W 35 min. Świczar po przejęciu podania Szularza uzyskuje dla drużyny warszawskiej wyrównanie. Po przerwie w 10 min. Gracz jest strzelcem drugiej bramki dla Krakowa a dosłownie na 2 minuty przed końcem Szularz strzela wyrównującą bramkę.

Ostatecznie puchar im. śp. Józefa Kaluży zdobył Kraków, na drugim miejscu uplasował się Śląsk. Tabela rozgrywek przedstawia się następująco:

1. Kraków	8:4 pkt.	stos. br. 15:9
2. Śląsk	7:5 pkt.	stos. br. 11:9
3. Warszawa	7:5 pkt.	stos. br. 14:14
4. Poznań	2:10 pkt.	stos. br. 10:18

Śląsk - Poznań 2:1 (1:0)

Janik i Michalski bohaterami meczu!

W niedzielę odbyły się w Poznaniu ostatnie zawody z cyklu rozgrywek o puchar śp. Józefa Kaluży, pomiędzy reprezentacjami Śląska i Poznania. Zawody zgromadziły na boisku Warty ponad 10 tysięcy widzów, którzy oczekiwali zrehabilitowania się drużyny Poznania za ostatnią porażkę poniesioną w tychże rozgrywkach na Śląsku w stosunku 0:4. Niedzielne spotkanie zakończyło się ponownym zwycięstwem Śląska i trzeba to podkreślić — zwycięstwem w pełni zasłużonym.

Reprezentacja Śląska była zespołem wyrównanym we wszystkich liniach, o dużej bojowości i szybkości w polu i skuteczności w akcjach, w czym zdecydowanie górowała nad drużyną gospodarzy. Bohaterami drużyny Śląskiej byli Janik w bramce, który bronil chwilami wprost fenomenalnie oraz świetny obrońca Michalski, który był zaporą nie do przebycia dla ataku poznańskiego. Jego opanowana i dobra taktycznie gra, poparta doskonałym i oswabdzającym wykopem, przyczyniła się w znacznej mierze do utrzymania zwycięskiego dla Śląska wyniku. Dobrze sekundował mu w obronie Kowac, który z łatwością dawał sobie radę z prawą stroną ataku poznańskiego. Pomoc gości w składzie Szaton — Piec — Niebyski byli lepszą od linii pomocy gospodarzy. Umiała ona powziąć akcję obrony i ataku, wkraczając zawsze o ułamek sekundy wcześniej od napastników Poznania. Atak gości zagrywał planowo i bardzo szybko w polu, a akcje jego w polu bramkowym gospodarzy były zawsze groźne. Trójka ataku śląskiego Cebula — Spodzieja i Bąk dobrze się rozumiała i szybko przechodziła środkiem boiska, wykorzystując przytomnie niebezpiecznych skrzydłowych Kulika i Barańskiego. W sumie, drużyna gości była zespołem lepszym jako całość i zasłużenie wywiozła z Poznania oba punkty.

Gra drużyny poznańskiej wykazała dobitnie, że piłkarstwo poznańskie przechodzi wyraźny kryzys. Brak przede wszystkim skuteczności w grze. Atak poznański oddał w niedzielnym meczu całe serie strzałów na bramkę śląską, ale były one wszystkie mało celne i zbyt anemiczne, aby mogły zmusić do kapitulacji wspaniale grającego Janika. W ataku gospodarzy najlepszym zawodnikiem był Czapczyk, którego piękne i wypracowane zagrania mało znalazły zrozumienia u nerwowo grających łączników. Aniola, ofiarny i pracowity w polu, zawodził w akcjach podbramkowych. Białas i Smółski byli pieczołowicie pilnowani przez Szatona i Michalskiego i dlatego rzadko dochodzili do głosu. Polka wypadł słabo. Dużym błędem taktycznym u dru-

żyny poznańskiej było nastawienie środkowego pomocnika Tarki na grę defenzywną — jako trzeciego obrońcy. Chociaż Tarka dobrze wywiązał się z nałożonego na niego zadania, to jednak pomiędzy atakiem a obroną gospodarzy powstała wyraźna luka, którą przytomnie wykorzystywał atak śląski. Grający na prawej pomocy Kaźmier-

czak grał dobrze, jednak nie był w stanie opanować sytuacji, zajmując dwie pozycje jednocześnie — środkowego i bocznego pomocnika. Groński miał trudne zadanie z utrzymaniem lotnej pary Bąk — Barański, wkraczał jednak przytomnie w wielu niebezpiecznych sytuacjach. W obronie Stal-

(Dokończenie na str. 2-giej)

Łódź - Śląsk 10:6

Pisarski zwycięża Nowarę

W Łodzi rozegrany został w niedzielę międzyokręgowy mecz bokserski Łódź—Śląsk, który zakończył się zasłużonym zwycięstwem gospodarzy w stosunku 10:6. Wyniki techniczne poszczególnych walk były następujące:

W wadze muszej Kamiński (Łódź) spotkał się z Bazarnikiem (Śląsk). W pierwszym starciu Ślązak doskonale kontruje dążącego do zwarcia Łodzianina. W drugim starciu po niespodziewanym uderzeniu Kamińskiego Bazarnik upada na deski, jednakowoż w dalszym ciągu odgryza się wspaniałymi kontrami. W trzecim starciu stroną atakującą jest Kamiński, co zaważyło na ogłoszeniu walki za nierozstrzygniętą.

W wadze koguciej mistrz Poleki i wszechsłowiński Grzywocz (Śląsk) uporał się bez trudu ze Stoleckim (Łódź). Wszystkie starcia należały do Ślązaka a w ostatnim Łodzianin — osłabiony — ratował się trzymaniem.

W piórkowej Mazur (Łódź) miał za przeciwnika Krawczyka (Śląsk). Obaj zawodnicy walcząc z półdystansu idą na silną wymianę ciosów. Lepszy techniczny Krawczyk kilkoma celnymi kontrami zapewnia sobie zwycięstwo punktowe.

W lekkiej Woźniakiewicz (Łódź) rozniósł dosłownie Rademachera (Śląsk). Woźniakiewicz okładał Ślązaka przez trzy rundy ciosami i w wielu wypadkach krył się podwójną gardą. Zwycięstwo Woźniakiewicza było bezapelacyjne.

W półśredniej mistrz Polski Olejnik (Łódź) już w pierwszej rundzie posłał po celnym ciosie na szcękę Moczka do 6 na deski. Przewaga Olejnika była tak duża, że Ślązak po pierwszym starciu się poddał.

W średniej stać do walki Pisarski (Łódź) i Nowara (Śląsk). Napięcie widowni doszło do szczytu. W pierwszym starciu Nowara doskonale kontruje lewą prosta. Pisarski zaś z wolna zapoznaje się z systemem walki Ślązaka. W drugim starciu Łodzianin zaczyna z półdystansu atakować prawą, którą ochrania w pierwszym starciu. Jeden z sierpów osłabia Nowarę. W trzecim starciu wspaniały finisz Pisarskiego przynosi mu wysokie zwycięstwo punktowe, które publiczność przyjmuje owacyjnie.

W wadze półciężkiej Zylis (Łódź) spotkał się z Kolonką (Śląsk). Po bardzo słabej walce ogłoszono wynik remisowy.

W ostatniej walce dnia Niewadził (Łódź) skrzyżował rękawice z Kubicą (Śląsk). Po kilku nieudanych atakach Kubicy — Niewadził przeszedł do ataku. W drugim starciu, kiedy wyczerpany Kubica opuścił gardę — Łodzianin nie umiał zadać decydującego ciosu. Pod koniec spotkania Kubica finiszuje, lecz utraconych punktów już nie nadrobił. Wygrał na punkty Niewadził.

Spotkania powyższe poprzedziły walki juniorów obu okręgów, które dały następujące wyniki:

W papierowej Oleczyk (Łódź) zremisował z Gonetą (Śląsk); w muszej Rudner (Śląsk) wygrał wysoko na punkty z Kargerem (Łódź); w koguciej Matloch (Śląsk) wygrał z Kaweckim (Łódź), wreszcie w wadze piórkowej Bonikowski (Łódź) po zażartej walce wyunktował zdecydowanie Kryzle (Śląsk), który był bliski nokautu.

Sędziował w ringu p. Masłowski z Poznania bez zarzutu. Widzów 4000.

Kolczyński mistrzem Polski

W Łodzi dokończone zostały mistrzostwa Polski w boksie w wadze średniej. Do półfinałów, jak wiadomo, zakwalifikowali się: Kolczyński (Warszawa) i Bednarz (Pomorze — obecnie Łódź) oraz Sobczak (Poznań) i Pieniążek (Kraków).

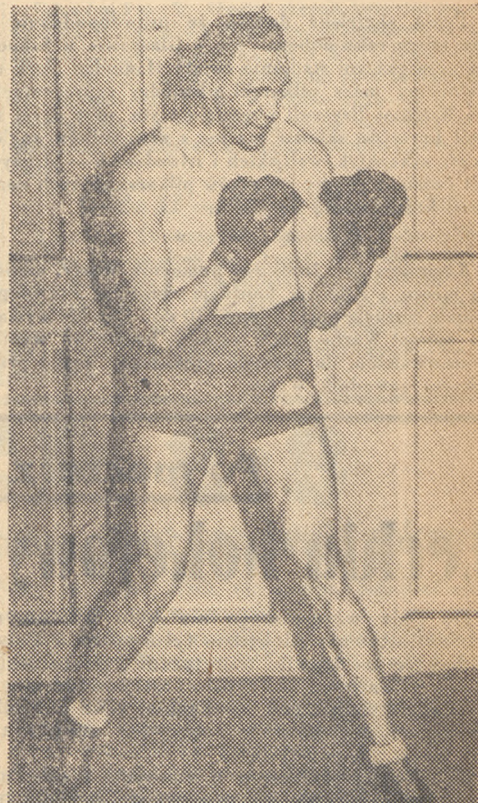
W pierwszej parze półfinałów spotkali się Kolczyński i Bednarz. Już w pierwszym starciu po kilku silniejszych „hakach” Kolczyńskiego Bednarz idzie do 7-miu na deski — wstaje i w dalszym ciągu walczy zupełnie dobrze, odgryzając się starym wyzde „prostymi”. W drugim starciu Bednarz niepotrzebnie atakuje i nadziewa się na kontry z półdystansu. Po jednej z nich na szcękę przykleka na deskach i rezygnuje z dalszej walki. Ostatecznie zwycięża Kolczyński przez poddanie się przeciwnika.

W drugiej parze Sobczak (Poznań) wygrywa

walkowerem z powodu niestawienia się Pieniążka z Krakowa.

W drugim dniu w ramach meczu Śląsk—Łódź odbył się finał pomiędzy Kolczyńskim i Sobczakiem. Już na początku pierwszego starcia Sobczak rozcina Kolczyńskiemu brew do kości i warszawianin momentalnie zalał się krwią. Mimo to Kolczyński kilkakrotnie trafia celnie Sobczaka, który zaczyna również krwawić. W drugim starciu „Kolka” przechodzi do generalnego ataku i rzuca Sobczaka silnym ciosem na liny a chwilę później Sobczak idzie na deski — wstaje jednakowoż i walczy dalej, odgryzając się prostymi. W trzecim starciu Kolczyński sierpami z obu rąk zasypuje Sobczaka, który jest bliski nokautu. Zwycięzył bezapelacyjnie Kolczyński, któremu wręczył wstęgę mistrzowską wiceprezes Polskiego Związku Bokserskiego p. Bielewicz.

Szymura (Warta)

zdobywa dla „złonych” punkty walkowerami wobec braku przeciwników. Popularny Franuś nie ma też dotąd poważnych rywali na ringach całej Polski i króluje bezapelacyjnie w kategoriach półciężkiej i wszechwag.

„Norrkoeping” wygrywa w Anglii

Pierwszy mecz z przewidzianych 4 spotkań, jakie ma rozegrać mistrzowski zespół piłkarski Szwecji „Norrkoeping” w Anglii odbył się w Londynie z zespołem pierwszej ligi angielskiej „Charlton”. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem Szwedów w stosunku 3:2, do przerwy 1:0. Zawody zgromadziły ponad 500 tys. widzów.

Belgia - Luxemburg 2:1

W Brukseli rozegrany został przy szczelnie wypełnionej widowni międzypaństwowy mecz piłkarski pomiędzy drużynami Belgii i Luksemburga. Spotkanie zakończyło się niebłędnie zasłużonym zwycięstwem Belgów w stosunku 2:1, do przerwy 1:0 dla gości. Przez cały czas spotkania przewagę mieli Luksemburczycy, a gospodarze na 9 minut przed zakończeniem meczu strzelili zwycięską bramkę.

Sezon hokejowy w Anglii rozpoczęty

W Anglii rozpoczęto już sezon hokejowy na lodzie. Pierwsze rozgrywki w angielskiej lidze hokejowej zakończyły się zwycięstwem faworytów, Wembley Lions pokonał na własnym boisku swego groźnego rywala „Streatham” w stosunku 10:7, przy czym formacja defensywna obu drużyn kompletnie zawodły. „Brighton” wywalczył na obcym terenie cokolwiek niezasłużone zwycięstwo 4:3 z Wembley Monarchs. Ostatnie zaś spotkanie Streatham-Brighton zakończyło się zwycięstwem drużyny „Streatham” w stosunku 4:3.

Zapaśnicy szwajcarscy we Francji

Przebywający we Francji zespół zapaśników szwajcarskich walczył w Marsylii, mając za przeciwnika reprezentację tego miasta. Walki odbyły się w stylu klasycznym (grecko-rzymskim). Zwyciężyli Francuzi w stosunku 4:3. Punkty dla drużyny szwajcarskiej zdobyli: Jauch w wadze lekkiej, Bechtold w wadze półśredniej i Rieder w wadze średniej.

Gardere zdobywa nagrodę Lacroix

Mistrz Francji w szabli Andre Gardere pokonał w finale rozgrywek o nagrodę Jeana Lacroix mistrza Meksyku Haro Olive 12:9. Dzięki temu zwycięstwu trzeciemu z rzędu Gardere zdobył nagrodę Lacroix na własność.

Drzazgi sportowe

Znana pływaczka szkocka Gibson ustanowiła nowy rekord Szkocji na 440 jardów stylem dowolnym, uzyskując czas 5:31,8 min. Gibson liczy niespełna 16 lat, a znawcy wróżą jej wspaniałą karierę sportową.

Bieg maratoński o mistrzostwo Czechosłowacji, w którym brali udział najlepsi długodystansowcy Europy, zakończył się zwycięstwem mistrza Europy Fina Hietanena. Mimo, że bieg odbył się w fatalnych warunkach atmosferycznych, mimo śniegu i zimna Hietanen uzyskał dobry czas 2:35:02,4 godz. Drugie miejsce zajął Szwed Leanderson, który przybył do mety o niespełna 2 minuty za Finem. Na dziewiątym miejscu dopiero uplasował się pierwszy Czech — Wietheufel z czasem 2:56,10 godz.

Prasa angielska donosi, że prawdopodobnie w przyszłym roku odbędzie się w Glasgowie w Szkocji, na największym stadionie świata Hampden Park rewelacyjny mecz piłkarski pomiędzy reprezentacjami Wielkiej Brytanii i resztą świata, przy czym zespół brytyjski składać się ma z zawodników angielskich, szkockich, walijskich i irlandzkich — drużyna zaś świata z graczy związków piłkarskich tych narodów, które należą do FIFA.

Kazimierz Lis, środkowy pomocnik Warty, odniósł na meczu z AKS-em kontuzję ramienia. Prawdopodobnie kuracja potrwa około 10 dni. Czy Lis wystąpi na meczu Warta—ŁKS, zależy będzie od wyniku prześwietlenia, do którego przekazany został przez lekarza zawodnik Warty.

Po meczu z KKS (Gniezno)

Lechia hokejowym mistrzem Polski

Do dnia wczorajszego nie było wiadomym, kto definitywnie zdobędzie tytuł mistrza Polski w hokeju na trawie; teoretycznie, po ostatniej porażce Czarnych, do tytułu pretendować mogły jeszcze trzy drużyny — Lechia, KKS i Stella, mimo, że mistrzowskie rozgrywki znajdowały się już w końcowej fazie.

Decydujące spotkanie o zdobycie tytułu mistrza Polski odbyło się wczoraj w Gnieźnie pomiędzy poznańską Lechią, a miejscowym Kolejowym Klubem Sportowym. Mecz zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym 1:1 (0:0), co Lechii w zupełności wystarczyło na zdobycie zaszczytnego tytułu hokejowego mistrza Polski już po raz dziesiąty, gdzie dziewięciokrotnie tytuł ten dzierżyła przed wojną.

Lechia wystąpiła w następującym składzie: Rosada Cz., Smigielski, Sledziński — Matysiak, Kempf, Rosada W., — Bartkowiak, Hamerski, Urbański, Kurowski, Zielczek.

Niedzielne spotkanie wobec tak wielkiej stawki, nie należało do najlepszych. Gra była zbyt nerwowa, co znacznie wpłynęło na obniżenie poziomu. W pierwszej części gry Lechia przeważała zdecydowanie, niewykorzystując szeregu dogodnych pozycji. Doskonali Bielawski dwukrotnie bronił ostre strzały Urbańskiego i Kurowskiego. Kolejarze inicjują sporadyczne wypadki, które są bardzo niebezpieczne. W okresie tym Lechia demonstruje kilka ładnych zagrań, szczególnie dobrze przez pomoc wspierana, środkowa trójka: Kurowski — Urbański — Hamerski. Mimo przewagi drużyny poznańskiej pierwsza część kończy się bezbramkowo.

Po zmianie stron inicjatywę obejmują gospodarze, często zagrażając bramce gości, lecz lechici bronią się skutecznie. Gra poczyna się zaostrać, ale sędzia p. Zieliński (z Poznania)

Beniaminki klasy A remisują Luboński KS — HCP 3:3 (3:1)

Mecz dwóch beniaminków klasy A, jaki rozegrano w niedzielę na boisku w Luboniu należał do najbardziej emocjonujących widowisk. Wprowadził on w nastrój największego napięcia nie tylko licznie zebraną miejscową publiczność, ale i skromniejszą w rozmiarach ekspedycję drużyny Poznańskiej. Widze ci odeserwując początkowo spokojny przebieg gry, oklaskując często piękne zagrania jednej lub drugiej strony, szybko wyszli z rezerwy. Ulegli fluidowi, jaki biął z pola walki, gdzie oba zespoły ożywione ambicją i zapałem po ostatnio odniesionych zwycięstwach z podziwu godną ofiarnością i zaparciem się, wydały z siebie wszystko.

Start drużyny Lubońskiej zwłaszcza w pierwszej części gry był tak mocny, że beznadziejny wydawał się poprostu wysiłek drużyny fabrycznej. A drużyna ta przecież w dotychczasowych rozgrywkach nie przegrała żadnego meczu. To też po pierwszej części niepowodzenia do której w głównej mierze przyczynił się ciężki piaszczysty teren, w drugiej zaczęła grać składniej będąc z każdą chwilą co raz groźniejszą.

O MISTRZOSTWO KLASY C

Milcyjny KS (Poznań)—KKS (Wronki) 3:1 (2:1)

RKS San III — HCP III 5:0 (1:0)

Pierwszą bramkę uzyskali gospodarze w 5 min. gry po pięknym zagranii całego ataku ze strzału Siberta. Wyrównał wprawdzie HCP w 3 min. później z ładnego niespodzianego strzału Konopy. Wprawdzie atak tak jednej jak i drugiej strony miał kilka pięknych zagrań, pod bramkami tworzyły się niebezpieczne ogniska, jednak wyczuwało się, że napastnikom brak zdecydowania i pewności by je należyście wyzyskać. Następna bramka uzyskana przez gospodarzy w 29 min. gry znowu ze strzału Siberta, a w 43 min. po pięknym przeboju środkowego napastnika gospodarzy i przerzucie piłki na lewe skrzydło, Sibert jest szczęśliwym strzelcem 3 bramki.

Po przerwie obraz gry się zmienia. Drużyna HCP z miejsca obejmuje inicjatywę i już w niecałą dwie min. uzyskuje drugą bramkę ze strzału Narożnego. Przewaga drużyny fabrycznej w tej części gry jest widoczna. Kilka groźnych i niebezpiecznych strzałów drużyny gości likwiduje z powodzeniem bramkarz gospodarzy. W 24 min. rzut wolny z 16 mtr. przynosi drużynie HCP upragnione wyrównanie ze strzału Konopy. Od tej chwili gra się wyrównuje a gospodarze mają jeszcze dwukrotnie okazję do uzyskania zwycięskiej bramki, jednakże trójka zaprzęszcza dogodną pozycję. Sędziował ob. Maślak.

RKS San — Ostrovia 4:0 (2:0)

Zawody powyższych drużyn, rozegrane w niedzielę w godzinach przedpołudniowych na boisku Areny, zakończyły się zasłużonym zwycięstwem drużyny robotniczej. Wynik spotkania mógł być o wiele korzystniejszy dla gospodarzy, gdyby napastnicy byli więcej zdecydowani w strzelaniu na bramkę.

Tak drużyna gości jak też i gospodarze do zawodów tych wystąpiła z dwoma rezerwowymi. W drużynie gości zwłaszcza brak Młynarwa w ataku dał się poważnie odczuć. Kilka niegroźnych ataków gości likwidowała z powodzeniem obrona gospodarzy.

W pierwszej części gra dość ciekawa, prowadzona przy stałej przewadze Sanu. W 9 min. daleki strzał pomocnika Sanu Fraszczyka z trudem broni bramkarz gości na róg — nie wykorzystany. W 12 min. po centrze Plotki i niefortunnym wybiegu bramkarza, Adamski z bliska strzela w aut. W 15 min. po pięknym zagranii ataku prawej strony centrę Walichowskiego przejmują

Korytowski i ostrym, półgórnym strzałem uzyskuje prowadzenie. W 25 min. zamieszanie pod bramką Sanu wyjaśnia bramkarz Konieczny. Kilka obustronnych ataków obu drużyn nie przynosi rezultatu. Dopiero na dwie minuty przed przerwą z podania Adamskiego uzyskuje Korytowski drugą bramkę.

Po przerwie gra z początku nie ciekawa. Toczy się nadal przy lekkiej przewadze Sanu, którego atak nie potrafi przeprowadzić żadnej skutecznej akcji. Szczególnie środek ataku Sanu grzeszy zbyt wielką powolnością i małą skutecznością zagrań. W 21 min. ostry i niespodziewany strzał prawoskrzydłowego Walichowskiego przynosi gospodarzom 3 bramkę. W 28 min. rzut wolny z 16 m broni bramkarz gości. Daleki strzał Plotki w 29 min. o centymetry przechodzi nad poprzeczką. Czwartą bramkę uzyskują sanieści w 34 min. Ostry strzał Plotki z rzutu wolnego niefortunnie odbija bramkarz pod nogi Adamskiego, który nieuchronnie lokuje piłkę w siatce.

Prosna (Kalisz) — Zjednoczeni (Kępno) 1:2

Rozegrany w Kępnie mecz piłkarski zakończył się zwycięstwem drużyny gospodarzy. Prosna, jako całość, grała lepiej od KKS-u, który zagrał jeden ze swych najsłabszych meczy. Wynik remisowy odpowiadałby bardziej przebiegowi gry.

Do przerwy spotkanie upłynęło pod znakiem równorzędnej gry — obopólne ataki rozbijają się o doskonałe obrony obu stron. W 25 min. jeden z napadów KKS-u przynosi bramkę ze strzału Drzazgi.

Po przerwie uwidoczniła się lekka przewaga Prozny, która nie może tego wykaazać cyfrowo. W 6 min. sędzia dyktuje rzut sędziowski na 5 m przed bramką Prozny, który Drzazga zamienia na drugą bramkę. Goście zwiększają tempo gry i w rezultacie w 44 min. zdobywają punkt honorowy ze strzału Swolnickiego. Sędziował dobrze ob. Plewa.

Zjednoczeni (Pozn.) — Unia (Swarzędz) 0:0

Rozegrane w dniu wczorajszym spotkanie piłkarskie pomiędzy powyższymi drużynami w ramach mistrzostw A klasy, zakończyło się wynikiem bezbramkowym.

Poimmo, że gospodarze do spotkania tego wystą-

pili z pięcioma rezerwowymi, Zjednoczeni nie potrafili wykorzystać szeregu dogodnych pozycji. Gra była mało ciekawa, a oba ataki zawodziły fatalnie, wykazując kompletną indolencję strzalową. Sędziował p. Tomczak. Widzów 3 tysiące.

Bek i Pietraszewski wygrywają wyścig amerykański

Łódź. Na zakończenie sezonu kolarskiego zorganizowano na torze w Helenowie wyścig amerykański parami na dystansie 75 km. Z powodu silnego wiatru i zimna dystans skrócono do 50 km. Na starcie zabrakło doskonałych kolarzy krakowskich Gabrycha i Dąbrowieckiego. Z Warszawy startowały dwie pary: Napierala—Kudert oraz Bobończyk—Włodarczyk. Po ciekawej i emocjonującej walce zwycięstwo odniósł niepokonany do tej pory para łódzka: Bek—Pietra-

szewski, przy czym Bek wygrał po drodze wszystkie finisze. Niespodziewanie na 2-gim miejscu uplasowali się również łodzianie: Leonkiewicz—Salysa. Dopiero na trzecim miejscu przybyła warszawska para Napierala—Kudert. Czwarte miejsce Włodarczyk—Bobończyk. Czas zwycięskiej pary na 50 km wyniósł 1:21,44 godz. W wyścigu na 10 okrążeń toru dla juniorów pierwszym był Czyż (ŁKS) 7:19,8 min.

Dokończenie ze str. 1-szej: Śląsk — Poznań 2:1

niak grał bez zarzutu, pilnując dobrze Barańskiego. Najsłabszym punktem w drużynie poznańskiej był Wojciechowski na lewej obronie. Zawodził on w pojedynkach jak w wykopie, popełniając wiele błędów taktycznych. Skromny w bramce miał mniej zatrudnienia od jego vis à vis, kilkakrotnie interweniował w ładnym stylu i skutecznie, jednak miał też chwile niepewne. Gdyby w drużynie poznańskiej zagrał w obronie Weiss lub Boetcher i Tarka grał ofensywnie, Poznań mógł by uzyskać wynik remisowy, a kto wie czy nie zwycięstwo.

Zawody prowadził doskonale p. Romanowski z Warszawy.

Z przebiegu meczu notujemy następujące ciekawsze momenty:

Początkowo gra toczy się na środku boiska. W 6 min. zagranie Kaźmierczak, — Anioła — Polka kończy się strzałem ostatniemu tuż obok słupka. W 8 min. niebezpieczny atak gospodarzy — ostry strzał Czapczyka wspaniale broni Janik robinsonadą, chroniąc drużynę Śląska od utraty pewnej bramki. Poznań lekko przeważa w polu. Akcje ataku likwidują obrońcy pod bramką gości, szczególnie niezawodny Michalski. W 10 min. gorący moment pod bramką Poznania, jednak trójka gości niewykorzystując dogodną pozycję. Kontratak Poznania — ostry strzał Czapczyka idzie w słupek a odbita piłkę Bialasa nie zdołał ulokować w siatce. W 12 min. strzały Czapczyka i Smólskiego nieznacznie mijają bramkę. W 14 min. Tarka zatrzymuje nie-

przepisowo Spodzieję. Sędzia dyktuje rzut karny, który Barański strzela ponad poprzeczkę, zaprzęszczając okazję na uzyskanie prowadzenia. W 16 min. Janik pięknie broni w groźnej sytuacji, zabierając piłkę z nogi Czapczyka. W 18 min. Wojciechowski popełnia fatalny błąd, przepuszczając Kulika, który strzela ostro, lecz Skromny z trudem broni robinsonadą na róg. W 20 min. Janik zbiera oklaski za brawurą obronę dwóch silnych strzałów Anioły i Czapczyka W 24 min. znow błąd Wojciechowskiego, który dopuszcza Spodzieję do strzału. Groński z trudem wybija piłkę na róg. Kulik ładnie podaje przed bramkę, Tarka nie decyduje się na wybiecie piłki i nie obstawiony Barański strzela piłkę pod poprzeczkę do siatki. Śląsk prowadzi 1:0.

Od tej chwili gra się wyrównuje. W 26 min. Skromny wybiegiem zabiera piłkę Spodzieję. Atak gości stale przechodzi środkiem boiska, wykorzystując grę defenzywną Tarki. W 28 min. atak Poznania kończy się strzałem Smólskiego w aut obok wybiegającego Janika. Po chwili obrońca gości wybija podanie Polki na róg a następnie Janik broni ostry strzał Czapczyka. W 30 min. Janik znow zbiera oklaski za wspaniałą obronę bomby Smólskiego, którą wybija na róg. Bialas gubi się w dryblingach — po chwili Anioła robi to samo, zaprzęszczając pewną okazję na uzyskanie bramki.

Drużyna Śląska zagrywa w polu dużo szybciej i płynniej. W 36 min. róg dla Śląska nie wykorzystany — kontratak Pozna-

nia, lecz Anioła gubi piłkę tuż przed bramką gości. W 40 min. strzał Smólskiego z 20 metrów mija bramkę, po chwili Janik broni słaby strzał Bialasa, a następnie ratuje wybiegiem groźną sytuację. W 41 min. wielkie zamieszanie pod bramką Śląska. Seria strzałów trójki ataku Poznania trafia w mur graczy śląskich i wreszcie Michalski robi na samej linii bramkowej rękę. Sędzia dyktuje rzut karny, który Polka strzela ostro — obok słupka w aut. W 45 min. atak Poznania ma okazję do wyrównania, jednak cały atak swoją powolnością i niezdecydowaniem marnuje „murowaną” okazję z kilku kroków i piłka staje się lupem Janika. Przerwa 1:0 dla Śląska.

Po przerwie uczczono minutą ciszy pamięć śp. Józefa Kaluży. W 1 min. Janik broni efektownie ostry strzał Czapczyka z kilku metrów. Minutę później Michalski likwiduje atak Poznania wybieciem piłki na róg. Polka ładnie podaje i Piec o mało nie strzela główką samobójczej bramki. W 4 min. bomba Smólskiego odbija się o Janika lecz Michalski ekspeduje piłkę w pole. W 6 min. zamieszanie pod bramką Śląska. Łącznicy Poznania nie decydują się na strzał i Janik spokojnie zabiera piłkę. W 7 min. Janik broni fenomenalnie — likwidując kolejno kilka ostrych strzałów trójki gospodarzy. W 9 min. Skromny pewnie broni strzał Baka. W 10 min. Szaton fauluje Smólskiego. Podyktowany rzut wolny bije ostro Smólski pomiędzy murem graczy, jednak Janik piłkę wyłapuje. W 13 min. róg dla Śląska. Kontratak Poznania kończy się

ostrym strzałem Smólskiego z 20 metrów, jednak Janik jest nie do pokonania. W 18 min. Poznań uzyskuje róg, lecz Janik broni znow fenomenalnie niebezpieczny strzał Czapczyka.

W 19 min. Śląsk prowadzi 2:0. Atak śląski sunie całą linią ku bramce poznańskiej i Cebula pomimo sfaulowania go przez Wojciechowskiego uzyskuje drugą bramkę dla gości. W 20 min. Czapczyk pięknie zagrał do Bialasa, który bomba nie do obrony lokuje piłkę w siatce Janika. Stan meczu 2:1. Widownia dopinguje graczy poznańskich i Janik często jest zatrudniony. W 24 min. Skromny likwiduje strzał Kulika, który z łatwością mijal niezdecydowanego Wojciechowskiego. W 25 min. Anioła ładnie przechodzi czterech graczy, traci jednak piłkę do Michalskiego. W 31 min. Janik trzykrotnie wyłapuje zagrania ataku poznańskiego. Piłka lgnie do niego jak do magnesu. W 35 min. róg dla Śląska.

Poznań przeważa, lecz napad śląski raz po raz niebezpiecznie atakuje. W 36 min. Janik ryzykownym wybiegiem zabiera piłkę Bialasowi. W 37 i 38 min. Poznań uzyskuje dwa rogi niewykorzystane. W 41 min. Groński ratuje w ostatniej chwili po wypuszczeniu piłki przez Skromnego. W 43 min. znow dwa rogi dla Poznania. W 44 min. ostry strzał Bialasa grzeźnie w rękach Janika. W 45 min. róg dla Poznania. Groźny moment pod bramką Śląska — atak gospodarzy pudłuje jednak z dogodnej pozycji i gwizdek sędziowski kończy mecz. (al)

Budowlani Społem 14:2

Warszawa. Spotkanie pięściarskie z cyklu walk o drużynowe mistrzostwo bokserów okręgu warszawskiego, rozegrane między ZKS „Budowlani” i KS „Społem”, zakończyło się wysokocyfrowym zwycięstwem „Budowlanych” w stosunku 14:2, przy czym jedyne 2 pkt. zdobyło „Społem” walkowerem, gdyż Marciniak w półśredniej nie miał przeciwnika (Jańczak spóźnił się na mecz).

Wyniki spotkań były następujące: w muszej Tyńczyński (Bud.) wygrał walkowerem; w koguciej Siemradzan (Bud.) wygrał na punkty z Aleksandrowiczem. Walka ta była bardzo zacięta i obaj zawodnicy wzajemnie „zainkasowali” dużo ciosów; w piórkowej Tyrala (B) wygrał z Łodygowem na skutek poddania się tego ostatniego po pierwszej rundzie. Łodygowski był młodym i zupełnie „surowym” zawodnikiem; w lekkiej Selma (B) wygrał na punkty z Maleckim Selma łopiej zachowywał „gardę” i więcej trafiał; w półśredniej Marciniak (Sp) wygrał walkowerem; w średniej Ozarek (B) wygrał z Kędzierką przez k.o. w I-szej rundzie; w ciężkiej Kołacz (B) wygrał na punkty po brzydkiej walce z Kupcem; w ciężkiej Scibor (B); wygrał na punkty z Kochackim.

W ringu sędziował ob. Sucharda, na punkty zaś ob. ob. Koszuliński, Krasucki i Lisowski. Widzów około 1200 osób.

Z Poznńskiego OZB

Kalendarzyk spotkań o drużynowe mistrzostwo Poznańskiego Okręgowego Związku Bokserów: 6 listopada: Warta b — KKS; 9 listopada: Zjednoczeni — Cegielski; 10 listopada: Stella — Bielarnia; KKS — Warta I b; 16 listopada: Cegielski — Stella; 17 listopada: Bielarnia — KKS, Warta I b — Zjednoczeni; 20 listopada: Zjednoczeni — KKS; 24 listopada: Bielarnia — Stella i KKS — Zjednoczeni.

Protest KS „Zjednoczeni” przeciwko wynikowi meczu KKS — Zjednoczeni został przez POZB uwzględniony. Przeprowadzone zawody uznane zostały zgodnie z orzeczeniem delegata sportowego okręgu — jako zawody towarzyskie. Zawody mistrzowskie powtórzone zostaną w dniu 24 listopada br.

Wydział Sportowy POZB ukarał nagana zawodnika Kłosiaka (Zjednoczeni) za oszukanie delegata Wydziału Sportowego przez ukrywanie w butach ołowianych w czasie ważenia zawodników przed meczem Cegielski—Zjednoczeni.

Kurs na sędziów bokserów ogłoszenia kandydatów przyjmuje Wydział Spraw Sędziowskich POZB w terminie do dnia 12 listopada br.

Zjednoczeni — Bielarnia 8:8

Niedzielne spotkanie bokserów, rozegrane w Poznaniu w hali Targów, przyniosło drużynie poznańskiej drugi punkt w rozgrywkach o drużynowe mistrzostwo okręgu.

Jeżeli walki do wagi lekkiej stały na możliwym poziomie, to w dalszych kategoriach były słabe a już beznadziejnie reprezentowali się zawodnicy w wadze półciężkiej.

Wyniki techniczne walk:

W wadze muszej Berger (Zj) pokonał Smuga (B). Wszelkierne Berger dysponuje dość silnym ciosem i trafia często zacięcie broniącego się Smuga. W 2 st. obaj idą na wymianę ciosów, rzadko operują prostymi. W 3 starciu Berger posyła Smuga na chwilę na deski, walczy jednak za chaotycznie i poluje tylko na k.o. zapominając o punktowaniu.

W koguciej Panke (Zj) pokonał przez k.o. w 1 starciu Rzepeckiego (B). Poznańczyk atakuje ostro i trafia sierpami Kaliszana, który szybko się zniechęca i po minucie walki pozwala się wyliczyć, opierając się o liny.

W piórkowej Kranc (B) remisuje z Nowaczykiem (Zi). Walka w bardzo ostrym tempie obfitowała w silną wymianę ciosów. Kaliszaniem trafia rzadziej lecz celniej — otrzymuje jednak dużo ciosów. Ostatnie starcie bardzo zacięte. Kaliszaniem jest lepszy w zwarcu, inkasuje jednak dużo uderzeń z półdystansu zwłaszcza lewych sierpów i podbródkowych.

Olle Tandberg wygrywa z Olkiem

Naturalizowany Polak w Francji Stefan Olek, mistrz wagi ciężkiej, stoczył w Sztokholmie w Królewskiej Hali tenisowej dziesięciorundowe spotkanie bokserkie z mistrzem Szwecji Olle Tandbergiem. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem punktowym Szweda, który zwłaszcza w ostatnich rundach wykazał lepszą kondycję od Olka. Po tym zwycięstwie Tandberg spotka się w walce o mistrzostwo Europy z Bruce Woodcock, mistrzem brytyjskim. Zawody powyższe mają się odbyć jeszcze w tym roku w Londynie a zwycięzca tego spotkania miałby się w lutym spotkać z mistrzem świata wszechwag Joe Louisem.

Zapaśnicze mistrzostwa Europy w Sztokholmie

Turcja na pierwszym miejscu

W Sztokholmie rozegrane zostały pierwsze poważne zapaśnicze mistrzostwa Europy w stylu wolno- amerykańskim. Mistrzostwa te wzbudziły małe tylko zainteresowanie, gromadząc na macie zaledwie kilka państw. W ogólnej punktacji pierwsze miejsce zajęła Turcja, uzyskując 15 punktów przed Szwecją 13 pkt.

Belgia — Szwecja 8:4

Sztokholm. W międzypaństwowym meczu pięściarskim rozegranym w Gotheborgu, Belgia pokonała Szwecję 8:4. Na spotkanie złożyło się 6 walk, bez walk w w. muszej i ciężkiej.

Stella zwycięża KKS 9:7

W sali Teatru Miejskiego w Gnieźnie w dniu wczorajszym zawody pięściarskie o drużynowe mistrzostwo Okręgu Poznańskiego między tamt. „Stella” a poznańskim KKS-em.

Przed rozpoczęciem zawodów prezes K. S. „Stella” ob. Jankowski wręczył dwóm pięściarzom Nachniakowi i Pawłowskiemu dyplomy honorowe.

Oczekiwane spotkanie w wadze lekkiej pomiędzy Gorączniakiem a Śmigórskim zakończyło się niezasłużonym zwycięstwem Gorączniaka.

Wyniki poszczególnych walk:

W wadze muszej Nachniak (Stella) spotkał się z Kasperczakiem (KKS). Żywa i interesująca walka zakończyła się wynikiem nierozstrzygniętym.

W wadze koguciej szybszy i lepszy technicznie Maciejewski (K. K. S.) mając punktową przewagę przez wszystkie starcia zapewnił sobie zdecydowane zwycięstwo.

Spotkanie w wadze piórkowej przyniosło gospodarzom dalsze dwa punkty. Obaj przeciwnicy Nowicki (KKS) i Stefankiewicz II („Stella”) dysponowali silnymi ciosami. Po pierwszej wyrównanej rundzie Stefankiewicz II trafia dość często na szczęście Nowickiego, na którym jednak... ciosy te nie robią żadnego wrażenia. W trzecim starciu Stefankiewicz posyła przeciwnika do pięciu

na deski. Do końca walki Nowicki ogranicza się do obrony. Zwycięża na punkty Stefanowicz.

Najpiękniejszą walką dnia było spotkanie Śmigórskiego z Gorączniakiem. Wszelkierne starcia stały na wysokim poziomie. Obfitowały one w wymianę celnich ciosów. Walka ta trzymała widzów w niezwykłym napięciu. Orzeczeniem sędziowskim — zwycięża Gorączniak.

W wadze półśredniej Melerowicz I (KKS) spotkał się z Sitarciem („Stella”). Zwyciężył lepiej opanowany technicznie Melerowicz I.

W wadze średniej Wesolowski („Stella”) zdobył dwa punkty walkowerem, ponieważ lekarz nie zezwolił walczyć Jakubowskiemu.

W wadze półciężkiej Melerowicz II (KKS) spotkał się z Sądziem („Stella”). Oboje dysponowali silnymi ciosami.

Lekka przewaga Sądziusza w drugiej i trzeciej rundzie zadecydowała o jego zwycięstwie.

W wadze ciężkiej Sobieralski (KKS) przegrywa do Pawłowskiego („Stella”). W pierwszym starciu zdecydowanie przeważa Pawłowski, który poluje na cios. Następne rundy należą również do Pawłowskiego. Zwycięża zasłużenie na punkty Pawłowski („Stella”).

Widzów około 1000.

Sędziował w ringu ob. Konieczny, na punkty zaś ob. ob. Misiorny M. i Z. oraz Tilgner.

Warta Ib — HCP 8:8

Janowczyk nokautuje Sęka — Borowicz bije przez k.o. Jarysza — Vogt ponownie pokonany

W pewnej chwili na silną kontrę Malaka, przy czym odnosi kontuzję powieki i mocno krwawi. Sędzia przerywa walkę a zwycięstwo punktowe odnosi wariar.

W wadze koguciej Janowczyk HCP pokonał Sęka II (Warta) w pierwszym starciu przez k.o. Obaj początkowo walczyli ostrożnie. Janowczyk pierwszy wypuszcza silny cios z lewej, trafiając wariarza na szczęście, by po chwili zadać kilka celnich ciosów na korpus Sęka. W pewnej chwili Sęk ładnie kontruje atak Janowczyka, który jednak zadaje silny sierp z lewej i wariar na moment klęka na deskach. Podnosi się zamoczony — Janowczyk odsłakuje i błyskawicznym ciosem sierpowym z lewej na szczęście wariarza, posyła go na deski, gdzie zostaje wyliczony. Janowczyk kroczy od zwycięstwa do zwycięstwa, wygrywając wszystkie swoje dotychczasowe walki nokautami.

W wadze piórkowej Walkowiak (HCP) uzyskał punkty bez walki z powodu braku przeciwnika.

W wadze lekkiej Degórski (HCP) pokonał pewnie na punkty Vogta (Warta). W 1-szym starciu Degórski zbiera punkty zarówno z ataku jak i defensywy, trafiając często i celnie z obu rąk. Vogt inkasuje kilka ciosów. Od jednego jest wyraźnie speszony. Starcie pewnie dla Degórskiego. W 2-gim starciu Degórski nadal atakuje i trafia kilkakrotnie lewą na szczęście wariarza, poprawiając często celną prawą. Vogt odbiera dużo i dąży do zwarcia, gdzie trzyma. Po silnym haku z prawej Vogt „plywa” i tylko dzięki wieloletniej rutynie przetrzymuje krytyczną sytuację. Starcie Degórskiego. W 3-cim starciu obaj zawodnicy walczyli ostro. Vogt kilka razy dobrze kontruje, jednak Degórski raz po raz celnie trafia. Na koniec walki Vogt jest lepszy, przy czym wychodzi mu dobrze kontry i lewe proste. Starcie nieznacznie dla Vogta. W sumie zwyciężył zasłużenie Degórski. Vogt przechodzi wyraźny

krzys formy. Brak mu tempa, celności uderzeń i skuteczności w zwarcu.

W wadze półśredniej Adamski (Warta) wypunktował Wilczka (HCP). W 1-szym starciu walka na dystans. Silniejszy fizycznie Adamski przejmuje inicjatywę, dobrze operując lewymi sierpami, którymi często trafia ograniczającego się do kontrowania przeciwnika. W 2-gim starciu Wilczek nadal kontruje z defensywy, jednak ciosy Adamskiego są silniejsze i skuteczniejsze. Wariar trafia kilka razy mocno, lecz Wilczek wytrzymuje wszystko. Starcie pewne dla Adamskiego. W 3-cim starciu Adamski trafia uderzeniami z obu rąk, zwłaszcza na szczęście. Wilczek trzyma się dzielnie i kontruje, jednak ciosom jego brak odpowiedniej „wagi”. Obaj mają nieczyste zwarcia.

W wadze średniej Borowicz (HCP) pokonał Jarysza (Warta) w 2-gim starciu przez k.o. W 1-szym starciu zdecydowanie góruje wszechstronniejszy Borowicz, który doskonale operuje lewymi prostymi. Ciosy jego stale dochodzą do szczęki Jarysza, który inkasuje często dublowane sierpy i soczyste ciosy z prawej. Jarysz odgryza się mało skutecznie. W 2-gim starciu Borowicz atakuje ostro, trafiając seriami uderzeń korpus i szczękę przeciwnika. Po jednym celnym uderzeniu z prawej Jarysz siada na deskach i zostaje wyliczony.

W wadze półciężkiej Mańkowski (W) wygrał z Pietrzakiem (HCP). Walka na beznadziejnie słabym poziomie. Obaj zawodnicy mało mają pojęcia o boksie, toteż walka zamieniała się często w zwykłą bijatykę i zapasy. W 2-gim starciu Pietrzak posłał wariarza do 8 na deski. W ostatnim starciu obaj ślanieli się na nogach, wymachując pięściami dużo, lecz nie groźnie.

W wadze ciężkiej Szymura (Warta) uzyskał punkty bez walki z powodu braku przeciwnika.

Sędziował w ringu p. K. Derda, na punkty pp. Pieszak, Wroń i Strugiński. (al)

W spotkaniu bokserkim o drużynowe mistrzostwo Okręgu, rozegranym w czwartek w hali Targów Poznańskich, Zjednoczeni zdobyli pierwszy punkt w mistrzostwach. Walki stały na ogół na słabym poziomie, przeważała zdecydowanie siła fizyczna, obie drużyny wykazały jeszcze duże braki techniczne.

Wyniki walk były następujące:

W wadze muszej Berger (Zj) zwyciężył Doma-galski (St) przez poddanie się ostatniego w 2-gim starciu. W 1-szym starciu chaotycznym, lekko przeważał poznańczyk. W 2-gim starciu Berger atakował stale, trafiając często, lecz chwilami nieczysto. Gnieźnianin otrzymuje serię ciosów i idzie do 7 na deski, wstaje zamoczony i sekundant poddaje go.

W wadze koguciej Panke (Zj) pokonał Każ-mierz (St). Walka chaotyczna. Gnieźnianin atakował szablonowo. Panke trafia częściej i celniej, zwłaszcza lewymi sierpami. W 2-gim starciu poznańczyk silnymi uderzeniami osłabia mocno przeciwnika, który odgryza się zacięciem. W ostatnim starciu Panke przeważa wyraźnie, posyłając przeciwnika do 5 na deski, brak mu jednak opanowania i końcowego ciosu.

W wadze piórkowej Śmierczalski (Zj) wygrał przez dyskwalifikację w 3-cim starciu z Stefankiewiczem (St). Gnieźnianin walczył jednostronnie w mocno pochylonej pozycji — polując na cios, którym dysponuje, bije jednak nieczysto, za co otrzymuje napomnienie. Poznańczyk punktował i kontrolował z doskoku. W 3-cim starciu Stefankiewicz stara się znokautować przeciwnika, atakując sygnalizowanymi ciosami, trafia często w kark, toteż sędzia przerywa walkę i ogłasza dyskwalifikację. Protest „Stelli” co do wyniku walki — został odrzucony.

W wadze lekkiej Bidziński (St) zwyciężył Olej-niczaka (Zj). Rutynowany Bidziński góruje zarówno z dystansu jak i w zwarcu, trafiając czę-

ściej: celniej słabo kryjącego się poznańczyka. Kilkakrotnie dochodziło do ładnej wymiany ciosów — Olejniczaka za mało operował prostymi, pozwalając się prowokować do wymiany ciosów, w której lepszym był gnieźnianin.

W wadze półśredniej Tomaszewski (Zj) pokonał Plocheckiego (St). Gnieźnianin, to zupełnie surowy jeszcze materiał, nadający swojej sile fizycznej. Dużo lepszy technicznie i wszechstronny poznańczyk trafiał dużo i celnie z obu rąk i górcwał zdecydowanie. Gnieźnianin demonstrował nie widziane dotąd w Poznaniu ciosy, które wszystkie były niedozwolone i często podobne do chwytów wolnoamerykańskich.

W wadze średniej Wesolowski (St) pokonał Wolniakowskiego IV (Zj). Gnieźnianin walczył celowo i spokojnie, trafiając czysto z półdystansu i kontr. Poznańczyk bije obszerne i większość ciosów przesywa powietrze. Przewaga Wesolowskiego w ostatnim starciu była wysoka i od gradu celnich ciosów Wolniakowski „plywa” niemal przez całą rundę, dwa razy zwisając w linach.

W wadze półciężkiej Sądziusz (St) wygrywa w. o. wobec braku odpowiedniej wagi u Kaczmarka (Zj).

W wadze ciężkiej „Stella” zdobywa dalsze dwa punkty przez Pawłowskiego wskutek niestawienia się do walki Kłosiaka (Zj).

Po tych walkach odbyły się dwa spotkania towarzyskie zawodników „Zjednoczonych”, które stały na dużo lepszym poziomie technicznym niż walki międzyklubowe. W wadze muszej Śmierczalski pokonał po żywej i czystej walce Machnara a w koguciej b. dobrze zapowiadający się Sikorski pokonał wysoko na punkty Stachowicza, posyłając go w 2-gim starciu celnym sierpowym do 8 na deski.

Sędziował w ringu p. Zbierny, na punkty pp. Leżokupski, Wroń i Z. Misiorny. (al)

KOMUNIKATY

Polski Klub Kolarzy (Gniezno)

W dniu 4 listopada br. o godz. 19.30 odbędzie się nadzwyczajne Walne Zebranie Polskiego Klubu Kolarzy Gniezno, w lokalu klubowym przy Pl. 21 Stycznia 1, połączone z wyborem nowego zarządu.

W razie nieprzybycia statutowo przewidzianej ilości członków, odbędzie się pół godziny później drugie zebranie, którego uchwały będą prawomocne bez względu na ilość obecnych.

Sekcja pływacka HCP

Podaje się wszystkim zawodnikom naszej sekcji do wiadomości, że treningi odbywają się na krytej pływalni przy ul. Wroneckiej w środy i soboty od godz. 20.00 do 21.30, pod kierownictwem kapitana sportowego Hellwina Tadeusza. Wstęp dla członków sekcji za okazaniem legitymacji klubowej bezpłatny.

KKS Poznań

KKS Poznań komunikuje: Kolejowy Klub Sportowy Poznań podaje do wiadomości, że z dniem 22 bm. zrezygnował ze stanowiska I wiceprezesa KKS-u inż. St. Michałowski z powodów od siebie niezależnych.

Pierwsza porażka Polonii

Rzut Oka — Polonia 4346 — 4329

W ub. czwartek w kręgielni „Zielonogrodu” odbyło się ciekawe spotkanie w kulaniu kręgli pomiędzy Polonią a rzutem Oka. Był to z kolei dziewiąty mecz Polonii, który nie wykulał jej dziewiątego zwycięstwa. Zwyciężył „Rzut Oka” różnicą 17 punktów — w stosunku 4346:4329. Mecz był niezwykle ciekawy i dopiero ostatnia para Żelazny — Kornas zdecydowała o zwycięstwie. Zwyciężył niezwykle opanowany Żelazny (Rzut Oka), uzyskując największą ilość punktów na torze (469).

Najlepsze wyniki toru uzyskali — z Rztu Oka Żelazny 469, Szczebleski K. 458, Kawęcki 439, z Polonii Dorożala W. 453, Kornas 453, Pawelczak 452, dyr. Krupski 439.

Sport na Pomorzu Zachodnim

EKS Pionier — Żydowski KS 2:1 (0:0)

Mecz powyższych drużyn wzbudził duże zainteresowanie. Po pierwszej połowie, która upłynęła bezbramkowo, prowadzenie w drugiej zdobywa ŻKS. Kolejarze wyrównują i wkrótce zdobywają prowadzenie. Za brutalną grę, której ofiarą padło kilku graczy ŻKS, sędzia wykluczył z gry jednego z graczy kolejarzy, którzy wystąpili w rezerwowym składzie. Gra drużyny ŻKS mogła się podobać.

12 klubów w A-kl. Zach. Pom. OZPN

W rozgrywkach Zach. Pom. OZPN-u bierze udział 12 drużyn piłkarskich. PKS. Kol. KS Odra, 34 p. p. i Miłczyński KS ze Szczecina Błękitni Starogród, WKS Bałtyk Gryfice, KS Bałtyk Koszalin, Miłcz. KS Łobez, Drawa Drawsko, KKS Szczecinek i Unia Białogrod.

Odra — Poczta KS 1:0 (0:0)

W zawodach towarzyskich, które poprzedziły mecz repr. Torunia i Szczecina spotkały się po raz pierwszy drużyny mistrza okręgu PKS i beniaminka A kl. Odry. Po żywym przebiegu gry zwyciężyła Odra jedyną bramką ze strzału Sadurskiego. Odra zaprezentowała się dobrze, grając jednak trochę miękko. Poczta wywalczyła 5 graczy pierwszej drużyny, którzy grali w reprezentacji. Również Odra była osłabiona brakiem kilku ozolowych graczy.

Mecz bokserski ZKS — Odra

Mimo istnienia kilku zespołów bokserskich w Szczecinie, kierownictwo żadnego z tych klubów nie dało się nakłonić na rozegranie meczu bokserskiego z Odrą, której sekcja bokserska wykazuje dużą żywotność. Wobec takiego stanu rzeczy kierownictwo zmuszone zostało rozegrać zawody w własnym zakresie przez wystawienie drużyn Odry I i II.

W niedzielnym meczu dwu ósemek Odry obserwowano ciekawe mecze stojące nieraz na dobrym poziomie. Po raz pierwszy wystąpił w Szczecinie mistrz Polski juniorów wagi półciężkiej Deringer. Stoczył on zaciętą walkę z wicemistrzem Szczecina wagi średniej „Wilczkiem”. W doskonałej formie będący Ambroz w wadze średniej wygrał przez k.o. z ambitnym Kaczmarkiem. Warto by Ambrozem zainteresował się PZB, gdyż oprócz doskonałej techniki bokser ten rozporządza niezwykle silnym ciosem.

Szczegółowe wyniki walk: w nuszej Czaplicki bije na punkty Kubienia, w koguciej, po bardzo żywej walce, która była najpiękniejszą w turnieju, zwyciężył zasłużenie Janik, bijąc Leszczyńskiego. Mistrz piórkowców Szczecina Włodarski przegrał minimalną różnicą punktów do mającego wagę lekką Kukulaka. W lekkiej początkowo przewagę ma Borys, później Malewski narzuca tempo, wygrywa 2-gą i 3-cią rundę i spotkanie. W półśredniej Koturski bije na punkty Murawskiego. W drugiej walce wagi półśredniej Grundman zwycięża wysoko na punkty Kaliszaka. Ten ostatni był w drugiej rundzie dwukrotnie „knock down” a w trzeciej gong uratował go od k.o. W średniej Ambroz mając wysoką przewagę, posyła w pierwszej rundzie kilkakrotnie na deski dobrego technicznie Kaczmarka, który za każdym razem odgryza się. W drugiej i trzeciej rundzie historia się powtarza aż wreszcie po haku, K. idzie na deski i każe się wyliczyć. Wreszcie w półciężkiej debiutujący w Szczecinie Deringer po morderczej walce ogłoszonym zostaje zwycięzcą nad Wilczkiem, który zaśluził sobie remis.

Sport na Ziemi Lubuskiej Kącik motorowy

Gorzó w. Sport na Ziemi Lubuskiej z chwilą jej odzyskania rozwijać się zaczął słabo. Lecz już po paru miesiącach widać było działalność niektórych klubów (przeważnie sekcje piłki nożnej). Kierownicy tych klubów to nie tylko byli sportowcy, ale i patrioci, którzy rozumeli, że w sporcie można wszelkie odłamy polityczne pogodzić w wspólnym utrwalaniu i budowaniu kultury na Ziemiach Zachodnich. Oni rozumeli, że sport ma znaczenie nie tylko dla klubu czy organizacji, ale i dla człowieka. Oni wiedzieli, że przez ćwiczenia, treningi daje się możliwość rozwoju zdrowotności człowieka. Młodzież szkolna czy robotnicza z zadowoleniem rozprostowała swe ciała po całodzienniej pracy lub nauce. Oni wiedzieli, że przez sport daje się państwu ludzi zdrowych, wyćwiczonych, sprawnych i mocnych. Zrozumiały również i organizacje młodzieżowe, że sport daje możliwość rozwoju organizacji. I tu właśnie Organizacja Młodzieży TUR i ZWM muszą dużo pracy włożyć; wszystkich swych członków wychowywać w sekcjach sportowych, sekcjach PW i WF. W szkołach Ziemi Lubuskiej w większości oddziałów PW i WF nie ma. Tłumaczy się to brakiem instruktorów wykwalifikowanych w tym kierunku i przede wszystkim brakiem sprzętu. Organizacje młodzieżowe natomiast mają większą możliwość nabycia sprzętu sportowego.

Powstawały kluby, a wraz z nimi wylaniali się gracze, których jak się przekonano, przebywa na terenie Ziemi Lubuskiej dość dużo. Są kluby, które dzisiaj się tworzą, a jutro już rozgrywają mecze, i to z pewnymi sukcesami, jak RKS „Chrobry” z Gorzowa, który w pożyczanych kostiumach rozpoczął swój pierwszy mecz i oczywiście przegrał (za to drugi wygrał). Są MKS-asy, AKS-asy, KKS-y. Są kluby przy OMTUR-ze i ZWM-ie. Wszyscy w dziedzinie sportu pracują razem. Dziś OMTUR pożyczka RKS-owi „Chrobry” kostiumy, jutro musi sam od KKS pożyczyć pantofle do biegów itp. Ale praca w sporcie rozwija się z coraz to większą siłą. Na zimę kierownik podokręgu ZRSS projektuje uruchomienie basenu pływackiego i założenie w każdym mieście toru łyżwiarskiego. Ma pewne trudności finansowe, jak

również ze strony władz, ale ma nadzieję, że każdy kto czuje się Polakiem zrozumie, że sport i jego organizacja daje olbrzymie korzyści, zarówno dla państwa, a przede wszystkim dla człowieka. I tą drogą proszone są wszystkie kompetentne władze jak Zarządy Miast, Starostwa, Rady Narodowe i Społeczniostwo o jak najprzychylniejszą współpracę w dziele budowy ruchu sportowego na Ziemiach Odzyskanych, a zwłaszcza na Ziemi Lubuskiej.

Pila

Miasto Pila, ongiś szybko rosnące, dochodziło w czasie wojny już do 70 tysięcy mieszkańców. Na skutek przejścia frontu bardzo ucierpiał; dziś dźwiga się powoli z ruin i gruzów, licząc ponad 16 tysięcy mieszkańców.

Na miejscu znajdują się trzy kluby sportowe: Amatorki KS, KKS „Polonia”, i RKS „Orzeł”. Wszystkie trzy wzięły udział w jesiennych rozgrywkach klasy C, Grupy VII POZPN. Oprócz klubów piłkarskich rozgrywały mecze w tej grupie KSMM z Czarnkowa, KKS Chodzież i trzy kluby z Trzcianki.

Obecny stan tabeli jest następujący: RKS „Orzeł” 13 p., KKS „Polonia” 11 p., KSMM 9 p., KKS Chodzież 7 p., Amatorski 6 p., KKS Trzcianka 5 p., KS Luboszanin Trzcianka 3 p., Harcerski Trzcianka 0 p. Chociaż pozostaje jeszcze jeden mecz pomiędzy Amatorskim — Pila a Kat. Stawaryszem od rozegrania, co może spowodować przesunięcie w środku tabeli, to faktem jest, że kluby piłkarskie mają już pewien dorobek sportowy poza sobą. (Zet)

Życie sportowe na ziemiach odzyskanych

Sulechów. W ubiegłą niedzielę zakończył tu tejszy klub sportowy „Sulechowianka” mistrzostwa grupy jesiennej P. O. Z. P. N. w klasie C. Ruchliwy ten klub nie robi miłośnikom sportu miasta i okolicy zawodu, krocząc od zwycięstwa do zwycięstwa, prowadząc pewnie na czele tabeli, od rozpoczęcia mistrzostw.

„Sulechowianka” ma na rozkładzie następujące kluby: „Odra” Zbąszyń 3:2, KKS Zbąszynek 3:2, Polonia Nowy Tomyśl 3:0, „Grom” Wolsztyn 4:0, KKS Wolsztyn 5:0, „Plomień” Przyprostynie 8:0, oraz remis z KKS Świebodzin 1:1.

Tabela rozgrywek, po zakończeniu rundy jesiennej POZPN klasy C, w grupie X przedstawia się następująco:

	gier	pkt.	bramek
1. Sulechowianka Sulechów	7	13	27:5
2. KKS Zbąszynek	7	9	23:15
3. KKS Świebodzin	7	9	17:15
4. Odra Zbąszyń	7	9	19:14
5. Polonia Nowy Tomyśl	7	7	12:15
6. KKS Wolsztyn	7	5	11:17
7. Plomień Przyprostynia	7	4	9:20
8. Grom II Wolsztyn	7	0	4:25

Warto zaznaczyć, że kluby ziem odzyskanych, zajęły trzy pierwsze miejsca, co dowodzi o rozwoju sportu na ziemi Lubuskiej.

Warta II — Repr. Piły 4:2 (3:1)

Zawody rozegrane w niedzielę w Pile zakończyły się zwycięstwem „zielonych”. Do przerwy gra była ładna — po przerwie bardzo ostra.

Bramki dla Warty uzyskali: Skrzypczak, Sierant, Nowicki i Skrzypczak; dla gospodarzy środkowy napastnik.

Otwarcie pływackiego sezonu zimowego Warta — San 123:115

Wczoraj na krytej pływalni odbyły się zawody pływackie w ramach otwarcia sezonu zimowego o nagrodę przechodnią, ufundowaną przez p. Zenona Wisniewskiego. Zapowiedziany trójmecz: „Warta” — „San” — HCP nie doszedł do skutku z powodu niestawienia się pływaków „Cegielskiego”.

Doszło więc do bezpośredniego spotkania „Warty” ze „Sanem”, który chciał wziąć rewanż na „Warcie” za porażkę, odniesioną w mistrzostwach Polski, lecz i tym razem zwyciężyli pewnie „zieloni”.

Szczegółowe wyniki przedstawiają się następująco:

100 m stylem dowolnym panów: 1. Małecki (S) 1:10.8, 2. Ratajczak H. (S) 1:12.3, 3. Taedling (W)

Aeroklub — Oddział Motocyklowy Ostrów Wklp. zorganizował w ciągu bieżącego sezonu trzy imprezy, mianowicie dwie imprezy wyścigowe oraz w ramach otwarcia sezonu „kilometre lance”. Lokalnym rywalem Aeroklubu jest Motoklub Unia, który poza otwarciem sezonu wraz z wycieczką również zorganizował jedną imprezę wyścigową.

Prezesem Sekcji Motorowej Kolejowego Klubu Sportowego w Poznaniu jest ppłk. Kolysko a sekretarzem p. Bartkowiak. Sekcja liczy w tej chwili: około 30 członków zdeklarowanych w PZM, reszta w liczbie około 150 po odpowiednim przeszkoleniu, również wciągnięta zostanie na listę PZM.

Zjazd plakietywy i raid, który zamierzał zorganizować KS H Cegielski — Sekcja Motocyklowa — w dniach 8 i 9 listopada br., przesunięte zostały na 16 i 17 listopada br. Motocykle do raidu podzielone zostały na cztery kategorie: do 130 cm³, do 250 cm³, do 350 cm³ i ponad 350 cm³. Dla wszystkich motocyklistów biorących udział w Zjeździe Plakietywym obowiązuje dystans 100 km.

Przyszły sezon motocyklowy zostanie otwarty znacznie wcześniej aniżeli w bieżącym roku a ponadto projektuje się wspólne otwarcie sezonu przez zrzeszone w PZM kluby. Taki projekt wysuwany jest w kołach motocyklistów poznańskich.

Komisja Drogowo-Turystyczna Oddz. Wielkopolskiego — Automobilkłuba Polski zajęła się w porozumieniu z miarodajnymi czynnikami stanem oraz znakowaniem dróg na terenie województwa wielkopolskiego. Sprawa ta, wobec coraz większego rozwoju ruchu motorowego w kraju, jest bardzo pilna.

Górecki jr., liczący lat 14, członek Motoklubu Unia-Poznań, jest najmłodszym czynnym zawodnikiem na terenie Poznania. Nie znaczy to, że są i inni może młodsi, którzy posiadają „stalowe rumaki”.

Wszystkie konkurencje o tytuł motocyklowego mistrza Polski w kategoriach wyścigowej, raidowej itd. zostały już ukończone i należy się w najbliższym czasie spodziewać ogłoszenia poszczególnych mistrzów przez Polski Związek Motocyklowy.

Major Boczon, niestrudzony działacz na polu sportu motocyklowego, również czynny zawodnik, który od kilku miesięcy przebywa w Warszawie, gdzie czynny jest w zarządzie Polskiego Związku Motocyklowego, ma w niezadługim czasie zostać przeniesiony do Rawicza.

AKS (Konin) — Korona (Poznań) 5:0 (2:0)

Rozegrany 27 października w Koninie mecz towarzyski zakończył się zasłużonym zwycięstwem AKS-u, który od początku do końca miał zdecydowaną przewagę. Amatorski K. S. w tym meczu wykazał dobrą formę, przy czym szczególnie dobrze zagrał atak, owocem czego było 5 bramek. „Korona” zaskoczona tempem nie mogła przeprowadzić żadnych akcji, tym bardziej, że wszelkie poczynania ataku rozbił obrona AKS-u. Najładniejszą bramką dnia zdobył Miller z przeboju, resztę bramek uzyskali: Grętkiewicz 2, Porankiewicz i Wisniewski po 1. Sędziował dobrze ob. Janik z Konina. (Z.G.)

